

THUKYDIDES IV. 37. 1.

«Γινούς δὲ ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης ὅτι εἰ καὶ ὅποσονοῦν μάλ-
λον ἐνδύσοῦσι, διαφθαρησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρως στρατιᾶς,
ἔπαυσαν τὴν μάχην καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπεῖρξαν, βουλόμενοι ἀγαγεῖν αὐ-
τοὺς Ἀθηναίοις ζῶντας, εἴ πως τοῦ κηρύγματος ἀκούσαντες ἐπικλα-
σθεῖεν τῇ γνώμῃ τὰ ὄπλα παραδοῦναι καὶ ἡσσηθεῖεν τοῦ παρόντος
δεινοῦ.»

Poppo-Stahl és Classen² τὰ ὄπλα παραδοῦναι *paranthesis* közé
teszik, mondván, hogy glossa «von einem Abschreiber eingeschoben,
der zu früh auf die folgende Zeile voraussah» (Classen). Ez
helyes felfogás, ha τὸ κηρύγματος ἀκούσαντες így fordítjuk: *a hir-
mondó szavára hallgatva*; de fölösleges, ha így: *a hirmondó
szavát hallva*, a mi ellen különben kifogás nem tehető. Az
egész szóban forgó hely fordítása ez esetben a következőkép hang-
zanék: «Mert úgy szerették volna, hogy élve adhassák át őket az
athénieknek, ha ugyan megtört annyira a lelkük,³ hogy a hirmondó
szavára (a. m. szavát, felszólítását hallva v. miután meghallották,
vernehmen) lerakják fegyvereiket, és elcsüggedtek mostani szorult
állapotjuk miatt». Így fordítva a helyet, τὰ ὄπλα παραδοῦναι nem
is nélkülözhető, mert mint *infinitivus praedicativus* megkívánja
mind a τὸ κηρύγματος ἀκούσαντες, mert megmondja mi a κήρυγμα
tartalma, valamint ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ, a melyet szintén alkal-
masan kiegészít. Ezen felfogás mellett továbbá tanuskodik 38. 1.
οἱ δὲ ἀκούσαντες (t. i. τὸ κήρυγμα) παρήκαν τὰς ἀσπίδας.

SZILASI MÓRICZ.

SIMAI KRISTOF.

Simai Kristóf neve mindenkor emlékezetes marad irodal-
munkban; nem csak azért, mert a magyar színészetet színdarab-
jaival hathatósan elősegítette, de azért is, mert az ő Igazházi-jával
kezdtek a magyar színészet úttörői előadásait 1790 okt. 25-én
Budán. Érdemes tehát vele és élete körülményeivel tüzetesebben
foglalkoznunk. Megtörtént ez már többek közt az Egyetemes
Philologiai Közlönyben is, hol (1888. 495. l.) Lázár Béla «Simai